

Θέλουν το Γαλάτσι να κάνουν φιλοθέη... (Ποιοί; Τσέκαρε σελ. 4)

Τι φάση με τις
μπουλντόζες
ρε;

Μάλλον...

Ανεβάζουν το
βιοτικό επίπεδο!

Μήπως
να φύγει και το
φουγάρο;

Τεύχος #1
Φθινόπωρο '23

antifa

galatsi • labrini

EDITORIAL

Αντιφασιστικό έντυπο δρόμου Μοιράζεται στο Γαλάτσι, στη Λαμπρινή και στις περιοχές ανάμεσα απ' τα Τουρκοβούνια και την Πατησίων.

Τους μήνες που πέρασαν η επικαιρότητα έπεφτε στα κεφάλια μας ασταμάτητα. Βιβλικές πλημμύρες, φωτιές που καίνε για μέρες, πλατείες γεμάτες «ανήλικους εγκληματίες», οικογένειες με «ακατάλληλες μάνες» και απειλές ότι θα πεθάνουμε, εμφανίστηκαν σε όλα τα media. Αυτός ο καταγιγισμός γεγονότων δεν είναι τυχαίος. Αντίθετα είναι κομμένος και ραμμένος στα κρατικά σχέδια. Είναι ο τρόπος που τα αφεντικά επιβάλλονται στις ζωές μας σκορπίζοντας σύγχυση και φόβο, ώστε να μην καταλαβαίνουμε τίποτα.

Να μην καταλαβαίνουμε ότι αυτό που εξελίσσεται γύρω μας είναι η διαχείριση και η υποτίμησή μας από τα αφεντικά σε καιρούς παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Κρίσης που μπορεί να αλλάζει ονόματα μέσα στο χρόνο και από οικονομική να γίνεται ανθρωπιστική, στη συνέχεια περιβαλλοντική ή υγειονομική, αλλά παραμένει πάντα η ίδια κρίση με σταθερό παρανομαστή τη βία και την πειθαρχία μας. Το κράτος και τα αφεντικά προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας εκπαιδεύσουν να δουλεύουμε όλο και περισσότερο, ζώντας με όλο και λιγότερα και να λέμε και ευχαριστώ. Να ρίξουν δηλαδή την κρίση πάνω μας.

Πίσω λοιπόν από κάθε είδηση, πίσω από κάθε φυσική καταστροφή, πίσω από κάθε «ανήλικο εγκληματία» υπάρχει το κράτος που διαχειρίζεται και οργανώνει κατά πως το συμφέρει τις

ζωές μας. Που φτιάχνει «προβλήματα» και τα λύνει με αστυνομικά σχέδια και όχι μόνο.

Οι καιροί όμως εκτός από πειθαρχήσεις από τη μεριά του κράτους φτιάχνουν και τη δική μας μεριά, την τάξη μας. Όλες και όλους εμάς που δε μεγαλώσαμε με ψευδαισθήσεις, αλλά με την πικρή αλήθεια πως μας προορίζουν όλο και πιο πολύ για πέταμα. Στο σχολείο, στις δουλειές, στις γειτονίες. Που δέκα και βάλε χρόνια τώρα παίρνουμε μισούς μισθούς και τρώμε στη μάπα διπλάσιους μπάτσους.

Και εμείς είμαστε antifa. Γιατί νιώθουμε στο πετσί μας τον ελληνικό φασισμό να καλπάζει ασφυκτικά γύρω μας. Είμαστε antifa γιατί έχουμε καταλάβει πως αν δεν οργανωθούμε ενάντια σε αυτόν το φασισμό στην καλύτερη θα μένουμε με το στόμα ανοιχτό, ενώ στη χειρότερη θα μας πάρει ο διάολος. Είμαστε antifa γιατί δε διαμορφώνουμε γνώμη μέσα από τα media αλλά συλλογικά μέσα από τη δουλειά που κάνουμε στις γειτονίες, μέσα από κουβέντες, μέσα από την κοινωνική μας εμπειρία.

Κι όσο υπάρχουμε σε αυτές τις γειτονίες η γνώμη μας δε θα περνάει απαρατήρητη.

ON THE STREETS

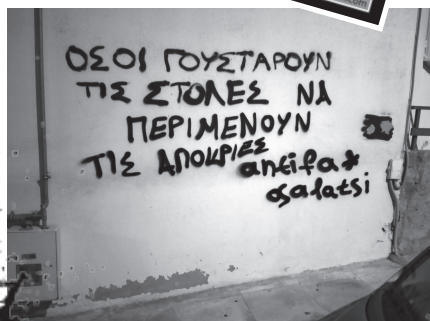
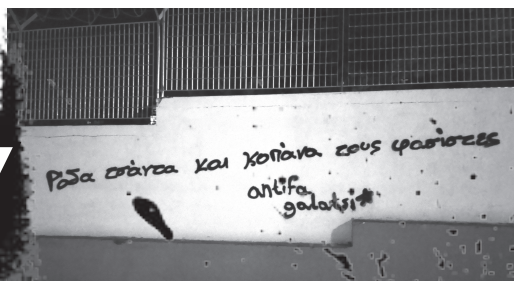
Για αυτοκόλλητα και γνωριμία στείλε μέιλ.

antifa.galatsi.labrini@gmail.com

STICKERS

SPRAY

(απάντηση απο εξώφυλλο)

... ο δήμαρχος, οι τσέοι και οι φασαίοι

Τίγκαρε η γειτονιά λαμαρίνες και μπουλντόζες

Μια βόλτα στο Γαλάτσι αρκεί για να καταλάβει κανείς ότι η γειτονιά έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο εργοτάξιο. Τα έργα για το μετρό έχουν πετσοκόψει την Βεΐκου κάνοντας κάθε οδηγό να γαμωσταυρίσει απ' την κολασμένη κίνηση. Ταυτόχρονα, φάγανε lockdown με λαμαρίνες οι δύο πλατείες Τραλλέων και Βεΐκου, λαμαρίνες μπήκαν και στα παλιά Goodys για να γίνει κεντρική πλατεία, λαμαρίνες και στη Γαλατσίου για να φτιαχτεί θερινό σινεμά. Η παράνοια με τις λαμαρίνες όμως δεν σταματάει εκεί. Δεκάδες μπουλντόζες έχουν ξεχυθεί τα τελευταία χρόνια σε Λαμπρινή και Γαλάτσι, με σκοπό να χτίσουν κάθε άχτιστο οικόπεδο και να γκρεμίσουν όποια μονοκατοικία έχει μείνει να θυμίζει γειτονιά. Τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά. Οι κυριλέ πολυκατοικίες ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια με ακριβιά διαμερίσματα ήδη πουλημένα. Παράλληλα, τα νοίκια έχουν ξεφύγει όπως έχει διαπιστώσει όποιος ψάχνει να νοικιάσει σπίτι τα τελευταία χρόνια αλλά σε κάποιες περιοχές όπως το Γαλάτσι τα πράγματα είναι λίγο χειρότερα:

newmoney

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ενοίκια: Από 7% έως 20% σε έναν χρόνο η αύξηση κοντά σε σταθμούς μετρό της Γραμμής 4 (πίνακας)

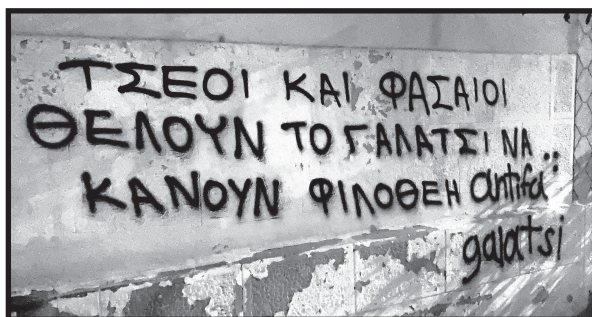
Σε 10 χρόνια θα έχουμε μετρό οπότε οι ιδιοκτήτες είπαν να αρχίσουν να ανεβάζουν τα νοίκια από τώρα.

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι το κράτος έχει αρχίσει να ρίχνει εκατομμύρια σε τεράστια δημόσια έργα όπως το μετρό, δηλαδή όπως όλα τα κράτη στηρίζει τα αφεντικά των κατασκευαστικών εταιρειών που στριμώχνονται από την κρίση. Η μεσαία τάξη αγοράζει σπίτια σε περιοχές που αναμένεται να αναβαθμιστούν από όλα αυτά τα έργα, ανοίγει νέα χιπστερομάγαζα για να μαζεύονται οι φασαίοι και οι ιδιοκτήτες από κοντά επωφελούνται ανεβάζοντας τα νοίκια. Απ' ότι φαίνεται όλοι κερδίζουν από την αναβάθμιση των γειτονιών μας, μεταξύ των οποίων η Λαμπρινή και το Γαλάτσι. Ή μήπως όχι;

Η ερώτηση είναι ρητορική, φυσικά και όχι. Αυτός που τρώει το πακέτο είναι όπως πάντα η εργατική τάξη. Αυτό το συγκεκριμένο δεν σηκώνει ιδιαίτερη σκέψη. Το κράτος έχει φροντίσει εδώ και μια δεκαετία οι μισθοί μας να βρίσκονται στον πάτο. Ταυτόχρονα, τα αφεντικά φροντίζουν όλα όσα χρειαζόμαστε για να ζήσουμε, δηλαδή το ρεύμα, το σουπέρ μάρκετ, οι βενζίνες, τα νοίκια, να κοστίζουν όσο περισσότερο γίνεται. Φροντίζουν δηλαδή να αυξάνουν τα κέρδη τους όσο εμείς επιβιώνουμε οριακά.

Αλλά το πράγμα δεν σταματάει εκεί. Και αυτό διότι όλη αυτή η διαδικασία των αναπλάσεων και αναβάθμισης των γειτονιών λειτουργεί και σαν διαδικασία δημόσιας τάξης ενάντια στην παρουσία της εργατικής τάξης στο δημόσιο χώρο. Πλατείες κλείνουν με λαμαρίνες και για άλλες έχουν κανονιστεί μεγάλες αναπλάσεις ώστε να γίνουν πιο φιλόξενες για τους νέους μεσοαστούς θαμώνες των γειτονιών μας, εκτοπίζοντας όσους στοχοποιούνται σαν απείθαρχα στοιχεία. Η κουλτούρα της μεσαίας τάξης επιβάλλεται με κρατικό σχέδιο παντού τριγύρω μας, από τα ακριβά μαγαζιά μέχρι τα καινούρια ακριβά διαμερίσματα. Με άλλα λόγια, το όλο σχέδιο να γίνουν οι γειτονιές κυριλέ με κυριλέ πλατείες για κυριλέ θαμώνες είναι ένα σχέδιο μπάτσικο, ένα σχέδιο για να μας εκτοπίσουν από τον δημόσιο χώρο και να βγάσουμε το σκασμό ενώ τα λεφτά δεν φτάνουν ούτε για ζήτω.

Γι' αυτό λοιπόν βγαίνουμε και γράφουμε συνθήματα σαν αυτό:

Γιατί διάφοροι φαντασιώνονται να γίνει η γειτονιά μας αποστειρωμένη σαν την Φιλοθέη. Με τους φραγκάτους φίλους του κράτους να κυριαρχούν. Χωρίς όλους εμάς τους απείθαρχους που οι μπάτσοι μας τραβάνε για εξακρίβωση. Το ερώτημα είναι έχουμε τους τρόπους για να τους βάλουμε φρένο;

Τι καταλάβαμε από τις δημοτικές εκλογές

Οι παρακάτω προεκλογικές προτάσεις σε διάφορες παραλλαγές ειπώθηκαν για ακόμη μια χρονιά από τους υποψήφιους των δημοτικών εκλογών σε κάθε γειτονιά. Το Γαλάτσι γιατί να αποτελεί εξαίρεση; Συγκεντρώσαμε λοιπόν μερικές εδώ αλλά μαζί με την πραγματική ερμηνεία τους, γιατί όπως με όλα τα θέματα είμαστε άνθρωποι καχύποπτοι.

Δεξιός υποψήφιος:

Τι λέει: Μόνο εμείς μπορούμε να γεμίσουμε πράσινο τις πλατείες και τα πάρκα μας.

Τι εννοεί: Θα κάνουμε τα πάρκα κυριλέ ώστε να μην αράζουν τα ρεμάλια με τα μαύρα μπουφάν.

Αριστερός υποψήφιος:

Τι λέει: Εμείς θα φέρουμε την αλλαγή κύριοι, ζητάμε την κατοχύρωση του αναδασωτέου κτήματος της Ομορφοκλησιάς.

Τι εννοεί: Οι μισθοί έχουν πιάσει πάτο, αλλά θα σαςβάλουμε να ασχολείστε με μαλακίες.

Πασόκος υποψήφιος:

Τι λέει: Θα κάνουμε αναδάσωση στα Τουρκοβούνια και θα πάρουμε μέτρα για τους εμπρηστές.

Τι εννοεί: Θαβάλουμε τους μπάτσους να μαζεύουν όποιο δεν μας αρέσει η φάτσα του.

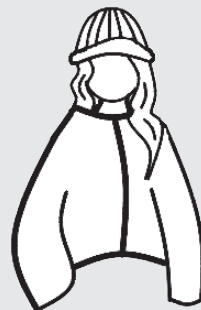

Συριζαίος υποψήφιος:

Τι λέει: Η πόλη πρέπει να καθαριστεί από τις μουτζούρες στους τοίχους.

Τι εννοεί: Θα εξαφανίσουμε τις κουλτούρες τις εργατικής τάξης απο τους δρόμους.

Βλέποντας λοιπόν τα επιχειρήματα των υποψηφίων δημοτικών συμβούλων γεννιούνται χρήσιμα συμπεράσματα. Το αξιοθαύμαστο είναι το πως όλοι λένε τα ίδια, ενώ παριστάνουν ότι διαφωνούν. Τσακώνονται μόνο για το ποιός θα αναπλάσει πρώτος τις γειτονιές μας και με τι τρόπους θα πειθαρχήσουν την εργατική τάξη. Μόνο όσοι τρώνε όλα αυτά στη μάπα μπορούν να καταλάβουν τα ζόρια μας αλλά και γιατί δεν πλησιάζουμε στην κάλπη ούτε ζωγραφιστοί. Λες και νοιάστηκε κανείς τι θα απογίνουμε εμείς...

TALES FROM THE HOOD

Το ραντεβού μας είναι στην Τραλλέων έξω από τα Goodys, στη γωνία του Αγίου Αντρέα. Λίγα λεπτά πριν την ώρα συνάντησης, στα τριγύρω στενά βλέπω φάτσες γνώριμες. Όλοι πρέπει να είναι στην ώρα τους για το συγκεκριμένο ραντεβού. Τις προηγούμενες μέρες στα κανάλια παίζει το βίντεο από κάτι χρυσαυγίτες να σπάνε τον πάγκο ενός μικροπωλητή σε μια λαϊκή και οι παρουσιαστές επαναλαμβάνουν με στόμφο: «Φόβος και τρόμος η Χρυσή Αυγή στις γειτονιές!». Σκέφτομαι το βίντεο και το αίμα ανεβαίνει στο κεφάλι, αλλά καθώς η ώρα του ραντεβού έχει φτάσει, 70 άτομα πιανόμαστε σε αλυσίδες Τραλλέων και Αμυκλών. Ο Κώστας ρίχνει το πρώτο σύνθημα: «Ούτε ρατσισμός ούτε άλλες μαλακίες, σφαγεία δεν θα αφήσουμε να γίνουν οι πλατείες».

Καθώς ξεκινάμε την πορεία, απ' τους ντελιβεράδες της Galeone ακούγεται ένα «μπράβο παιδιά!», κάποια χειροκροτήματα επίσης από μπαλκόνια όσο ανηφορίζουμε την Τραλλέων. Στρίβοντας Παπαφλέσσα και πλησιάζοντας το σημείο λήξης, η τσαντίλα μου έχει φύγει. Τα στημένα τηλεοπτικά ρεπορτάζ δεν αρκούν για να φτιαχτεί η «κυριαρχία» των φασιστών στις γειτονιές. Αλλά πρέπει πρώτα εμείς να έχουμε καταλάβει τη δύναμή μας.

Antifa διαδήλωση σε Λαμπρινή και Γαλάτσι, Δεκέμβρης 2012 – σε μια εποχή που το να κλείνεις την τηλεόραση ήταν τόσο επιτακτικό όσο και σήμερα...